

Կ'արծրկէ զայն եւ ձախ ձեռքովը բըռնած
Բուրեան ճիւղին մէկ ծայրէն
Միւսովը զայն կը մերկացնէ, սըփռելով
Իր սաղարթներն օդապար
Աստուածուհւոյն ոտքերուն վրայ անարատ,
Որոնցմէ հա՛տ մ'աղուոր տերեւ մ'արիւնտ,
Կ'երթայ կ'իյնայ արձանին տակ քընացող
Քանդակագործ բանաստեղծին ճակտին վրայ,
Որ գրաւուած նո՛ր Տեսիլներով երագի
Այդ հըպանցումը փառքին
Ամենեւի՛ն չ'իմանար: